

Research Paper

Predicting the Level of Academic Success of Students Based on Their Parents' Parenting Style with the Mediation of Self-Efficacy and Self-Respect in Primary School Children

Seyyed Mehdi Navab Kashani*¹ , Zahra Sadat Pour Seyyed Aghaei²

1. Master's degree, Department of Counseling, Electronic Unit, Islamic Azad University, Tehran, Iran

2. Assistant Professor, Department of Counseling, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Citation: Navab Kashani SM, Pour Seyyed Aghaei ZS. Predicting the level of academic success of students based on their parents' parenting style with the mediation of self-efficacy and self-respect in primary school children. *J Child Ment Health*. 2023; 9 (4):105-120.

URL: <http://childmentalhealth.ir/article-1-1301-en.html>

 [10.52547/jcmh.9.4.9](https://doi.org/10.52547/jcmh.9.4.9)
 [20.1001.1.24233552.1401.9.4.4.6](https://doi.org/10.52547/jcmh.9.4.9)

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Keywords:

Academic success,
Parenting style,
Self-efficacy,
Self-esteem

Background and Purpose: Academic success of students, as an efficient group and future builders of the country, is one of the important factors of their long-term professional and social progress and development in life. Thus, the present study was conducted with the aim of predicting the academic success of students based on the parenting style of their parents, with the mediation of self-efficacy and self-esteem in children.

Method: The present research was applied in terms of purpose and descriptive-correlation in terms of data collection method, which was conducted using structural equation modeling method. The statistical population of this research included all elementary school boys in the 12th district of Tehran in the academic year 1401-1402, from which 300 people were selected according to the entry and exit criteria. Data collection tools included Academic Success Scale (Salehi, 2013), Parenting styles questionnaire (Bamrind, 1991), Self-efficacy questionnaire for Children (Morris, 2001) and Self-esteem inventories (Coppersmith, 1981). Finally, the data were analyzed using the correlation research method and the structural equation model method using SPSS26 and AMOS24 software.

Results: The results showed that there is a negative and significant relationship between permissive and authoritarian parenting style with self-esteem and academic success, and there is a positive and significant relationship between authoritarian parenting style with self-efficacy, self-esteem and academic success ($P < 0.05$). Also, a positive and significant relationship was observed between self-efficacy and self-esteem with academic success ($P < 0.05$). The results showed that the indirect effect of permissive and authoritarian parenting styles on academic success through self-efficacy and the indirect effect of authoritarian parenting style on academic success through self-esteem were statistically significant ($P < 0.05$).

Conclusion: Based on the results obtained in this study, it can be said that by improving self-efficacy and self-esteem skills, the relationship between parenting style and academic success of primary school students can be indirectly strengthened.

Received: 13 Sep 2022

Accepted: 10 Feb 2023

Available: 10 Apr 2023

* **Corresponding author:** Seyyed Mehdi Navab Kashani, Master's degree, Department of Counseling, electronic unit, Islamic Azad University, Tehran, Iran

E-mail: Zspsaghaei@gmail.com

Tel: (+98) 2142863000

2476-5740/ © 2023 The Authors. This is an open access article under the CC BY-NC-ND license

(<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).

Extended Abstract

Introduction

Children's academic success is one of the important factors of their long-term professional and social progress and development in life (2). Sternberg et al. (6) consider academic success as the ability to reveal academic intelligence and practical intelligence. In this regard, one of the interpersonal aspects affecting children's academic success is the parenting style of their parents (9). Parenting style is the methods that parents use to manage their child's behavior and emotions and solve everyday life problems in the family and is based on two main indicators, namely parental warmth (parental responsiveness) and parental control (strictness parenting) is divided into three categories: Authoritative, authoritarian and permissive (10). Researches believe that what parents choose as a pattern or behavioral style regarding the behavior of their children under the name of parenting style is very effective in the level of mental health of the child (16 and 15). On the other hand, students with strong self-efficacy, try harder for school assignments and spend a longer period of time on them so that they can get better grades and, accordingly, achieve more academic success (18). Bandura (19) defined self-efficacy as a person's belief in the ability to perform an action in a specific situation. Several studies have shown that there is a positive relationship between self-efficacy and academic success (20-23).

Another personality trait of students that can be effective in increasing their desire to achieve their academic goals is self-esteem (24), which is the degree of approval and value that a person has towards himself (25). Many studies have reported the relationship between self-esteem and concepts such as success and academic progress as a positive and statistically significant relationship (24, 27 and 28). In general, due to the importance of the subject of academic success and the effects of the products of the educational system on the individual and society, and due to the importance of identifying the factors affecting the academic success of children and based on the

research gap related to causal models explaining the factors affecting the relationship Parenting styles with academic success, the present study was conducted with the aim of predicting the academic success of students based on the parenting style of their parents, with the mediation of self-efficacy and self-esteem in children.

Method

The method of the present research was descriptive-correlational in terms of practical purpose and in terms of data collection method, which aims to simultaneously examine the relationships between the research variables in the form of a pattern by using the structural equation modeling method. The statistical population of this research included all elementary school students of the 12th district of Tehran in the year 2021-2022, from which 300 people were selected according to the entry and exit criteria. The criteria for entering the selected sample group are gender (boy), level of education (primary) and having normal intelligence according to the student's educational record; and the exit criteria included lack of motivation of the participants in answering the questions of the questionnaire. The data collection tools in the present study included Salehi's Academic success scale (31), Baumrind's Parenting styles questionnaire (33), Morris Self-efficacy questionnaire for Children (35) and Cooper Smith's Self-esteem inventories (37). It should be noted that the Iranian standardized version of these questionnaires was used in the present study. Finally, the data were analyzed using the correlation research method and the structural equation model method using SPSS26 and AMOS24 software.

Results

The descriptive indices of the variables of the present study, including the mean and standard deviation, are reported in Table 1.

Table 1. Descriptive indices of research variables in the studied sample (number: 300)

Variables	M	SD	Min-Max	Skewness	Kurtosis
Permissive parenting styles	22.96	7.71	7-32	-0.716	-0.763
parenting style Authoritarian	19.04	8.29	5-32	-0.113	-1.200
parenting style Authoritative	18.84	8.26	6-32	-0.012	-1.310
self-efficacy	59.89	9.28	42-77	-0.310	-0.890
Social	21.15	5.01	12-30	-0.015	-0.984
Academic	20.43	5.56	10-32	0.383	-0.534
Emotional	18.31	4.18	12-29	0.493	-0.281
Self-esteem	24.23	4.54	15-31	-0.541	-0.572
General	13.72	4.06	5-20	-0.354	-0.811
Social	3.60	1.26	1-6	0.076	-0.785
Family	3.56	1.36	1-6	-0.216	-0.727
School	3.34	1.46	1-6	0.174	-0.723
Academic success	72.33	19.94	41-113	0.284	-0.633
Objective Academic success	34.24	11.93	20-60	0.507	-0.798
Subjective Academic success	38.09	11.91	19-58	-0.226	-1.223

The results of the correlation matrix showed a negative and significant relationship between permissive and authoritarian parenting style with self-efficacy and academic success, and a positive and significant relationship between authoritarian parenting style with self-efficacy, self-esteem and academic success ($P < 0.05$). Also, a positive and significant relationship was observed between self-efficacy and self-esteem with academic success ($P < 0.05$). In the current research, the structural equation modeling method was used to examine the fit of the relationship and the results related to the fit indices of the proposed research model (GFI=0.964, IFI=0.987, PCFI=0.629, CFI=0.987, 619/ PNFT = 0, RMSEA = 0.069, CMIN/df = 2.43, Df = 39) shows that the proposed structural relationship of parenting styles based on the academic success of elementary school boys in Tehran with the mediation of self-efficacy and self-esteem is suitable.

In the following, the results of mediating relationships were used to test the mediating path using the bootstrap test, and the results showed that the indirect effect of permissive and authoritarian parenting styles on academic success through self-efficacy is respectively -0.0835 and 0.1129 were obtained, which were statistically significant. However, the indirect effect of authoritarian parenting style (0.0020) on academic success through self-efficacy was not statistically significant. Also, the indirect effect of authoritarian parenting style on academic success through self-esteem was found to be 0.0488, which were statistically significant. However, the indirect effect of permissive (0.0273) and authoritarian (0.0112) parenting styles on academic success through self-respect was not statistically significant.

Conclusion

The purpose of this research was to predict the academic success of students based on their parents' parenting style, with the mediation of self-efficacy and self-esteem in primary school children. The findings showed that the effect of permissive and authoritarian parenting styles on academic success is negative and significant, and the effect of authoritative parenting style on academic success is positive and significant. This finding is in line with the results of previous studies (which believe that parents who use authoritative parenting to raise their children are warmer and more supportive than punitive (15, 16). These parents participate in their children's education, they will have very successful children in education. The next finding showed that the path coefficient of the effect of self-efficacy on academic success was positive and significant. This finding is in line with the results of researches that believe that self-efficacy in students is related to their success and academic progress (20-23). According to Bandura (19), people's confidence in their educational abilities is influenced by their self-efficacy beliefs. These beliefs strongly affect the academic motivation and self-regulation strategies of students in the matter of education and ultimately academic success. The third finding of the present study showed the positive and significant

effect of self-esteem on academic success. This finding is consistent with the results of researches (24, 27 & 28). It seems that the high and low level of self-esteem is actually a type of perception that determines a person's belief in his own intelligence and attractiveness and causes a person to have more ambition and a stronger will to resist failures and a sense of helplessness and despair against not to have problems (29) and in this way achieve various successes, including in school.

The next finding of the present study, which is the result of fitting the model, showed that the indirect effect of permissive and authoritarian parenting styles on academic success through self-efficacy was statistically significant. No research was found in line with this finding, but in explaining it, it can be said that sometimes the family neglects and neglects the child, and many children look to the future with despair. Such children abandon any effort to find meaning and sense of identity in general and experience low self-efficacy. On the other hand, severe strictness of parents on children in autocratic families causes insecurity and hostility, and finally, a decrease in self-efficacy, and a decrease in self-efficacy leads to low academic success (19). Also, the findings showed that the indirect effect of authoritative parenting style on academic success through self-esteem was statistically significant. In line with this finding, the research did not find alignment, but in its explanation, it can be stated that the more parental support is, the higher the self-esteem will be, and as a result, the desired behaviors (such as academic success) are more; Because parental support and authority can lead to secure attachment and the tendency to meet the expectations of important people in life (24). One of the limitations of this study is the use of self-report questionnaires as well as the lack of gender differences. Eliminating these limitations in future studies can increase the accuracy and generalization of the obtained results.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is taken from the first author's master's thesis in the field of family counseling, whose proposal was approved on 2022/1/26 at the Islamic Azad University, electronic unit-Tehran With the code of ethics IR.IAU.R.REC. 1401/070. Ethical considerations in this study, confidentiality, confidentiality of identity information and data analysis are fully observed in this study.

Funding: This study was conducted without financial support and at the personal expense of the authors.

Authors' Contribution: The first author of this article, the main researcher and the second author have played a role in the project as a supervisor

Conflict of Interest: Conducting this research has not resulted in any conflict of interest for the authors, and its results have been reported completely transparently and without bias.

Acknowledgment: We hereby express our gratitude to the officials of the elementary schools in Tehran, the participating parents and children, and the supervisor in this study.

پیش‌بینی میزان موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس سبک والدگری والدین آنان با میانجی‌گری خودکارآمدپنداری و حرمت خود در کودکان دبستانی

سیدمهدی نواب کاشانی^۱، زهراسادات پورسیدآقایی^{۲*}

۱. کارشناسی ارشد مشاوره، واحد الکترونیکی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. استادیار، گروه مشاوره، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مشخصات مقاله

چکیده

کلیدواژه‌ها:

موفقیت تحصیلی،
سبک والدگری،
خودکارآمدپنداری،
حرمت خود

زمینه و هدف: موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان، به عنوان قشر کارآمد و آینده‌سازان کشور، یکی از عوامل مهم پیشرفت و توسعه بلندمدت شغلی و اجتماعی آنان در زندگی است. بدین ترتیب پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی میزان موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس سبک والدگری والدین آنان، با میانجی‌گری خودکارآمدپنداری و حرمت خود در کودکان، انجام شد.

روش: پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر شیوه گردآوری داده‌ها از نوع توصیفی-همبستگی بود که با استفاده از روش الگویابی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی منطقه ۱۲ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود که از بین آنها، با روش نمونه‌گیری در دسترس تعداد ۳۰۰ نفر با توجه به ملاک‌های ورود و خروج انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل مقیاس موفقیت تحصیلی (صالحی، ۱۳۹۳)، پرسشنامه سبک‌های والدگری (بامریند، ۱۹۹۱)، مقیاس خودکارآمدپنداری کودکان (موریس، ۲۰۰۱) و پرسشنامه حرمت خود (کوپراسمیت، ۱۹۸۱) بود. در نهایت داده‌ها با استفاده از روش پژوهش‌های همبستگی و روش مدل معادلات ساختاری با به کارگیری از نرم افزارهای SPSS²⁶ و AMOS²⁴ مورد تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین سبک والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه با خودکارآمدپنداری و موفقیت تحصیلی رابطه منفی و معنادار و بین سبک والدگری مقتدرانه با خودکارآمدپنداری، حرمت خود و موفقیت تحصیلی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد ($P < 0/05$). همچنین بین خودکارآمدپنداری و حرمت خود با موفقیت تحصیلی رابطه مثبت و معنادار مشاهده شد ($P < 0/05$). یافته‌ها نشان داد که اثر غیرمستقیم سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه بر موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری و اثر غیرمستقیم سبک والدگری مقتدرانه بر موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود از لحاظ آماری معنادار بودند ($P < 0/05$).

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج به دست آمده در این مطالعه می‌توان گفت که با ارتقاء مهارت‌های خودکارآمدپنداری و حرمت خود می‌توان به صورت غیرمستقیم، رابطه بین سبک والدگری و موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان دبستانی را تقویت کرد.

دریافت شده: ۱۴۰۱/۰۶/۲۲

پذیرفته شده: ۱۴۰۱/۱۱/۲۱

منتشر شده: ۱۴۰۲/۰۱/۲۱

* نویسنده مسئول: سیدمهدی نواب کاشانی، کارشناسی ارشد مشاوره، واحد الکترونیکی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

رایانامه: Zspsaghaei@gmail.com

تلفن: ۰۲۸-۴۲۸۶۳۰۰۰

مقدمه

شرایط و ویژگی‌های فردی و محیطی دوران تحصیل دانش‌آموزان، در کسب پیشرفت‌های آتی آنان اهمیت فراوانی دارد (۱). در واقع، موفقیت تحصیلی^۱ کودکان، یکی از عوامل مهم پیشرفت و توسعه بلندمدت شغلی و اجتماعی آنان در زندگی است (۲). موفقیت تحصیلی از زوایای مختلف مورد توجه قرار گرفته و ارائه تعریف دقیق و جامعی از آن که دربرگیرنده همه ابعاد و زوایا باشد، کاری بسیار مشکل است. در بسیاری از متون، موفقیت تحصیلی با مفاهیمی همچون پیشرفت تحصیلی^۲ و عملکرد تحصیلی^۳ یکسان در نظر گرفته شده و نمرات درسی و معدل به‌عنوان مشهورترین ابزار سنجش آن مطرح شده است (۳). تینتو (۴) از نخستین نظریه‌پردازان حوزه موفقیت بوده و پشتکار^۴ دانش‌آموز برای به دست آوردن مدرک یا نمره را جزء اساسی موفقیت می‌داند. وی در نظریه‌اش معتقد است که رفتار دانش‌آموز هم تحصیلی است و هم اجتماعی و او بایستی بتواند در درون هر دو حوزه رشد یکپارچه‌ای داشته باشد تا به موفقیت تحصیلی نائل شود. آستین (۵) نیز در نظریه خود بر نقش یکپارچگی^۵ دانش‌آموز و مشارکت وی در موفقیت تحصیلی یعنی مقدار انرژی فیزیکی و روانی که صرف تجارب مربوط به مدرسه می‌شود، تأکید می‌کند. همچنین استرنبرگ و همکاران (۶) موفقیت تحصیلی را توانایی آشکار ساختن هوش تحصیلی^۶ و هوش عملی^۷ می‌دانند. به‌طور کلی می‌توان گفت که عوامل غیر شناختی هم در موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان اهمیت بسیاری دارد و معمولاً موجب حفظ تعادل میان جنبه‌های اجتماعی و علمی آنان در مدرسه می‌شود (۷).

ویژگی‌های فردی و بین‌فردی دانش‌آموزان بخش پیچیده‌ای از رفتار آنها است که در چگونگی انتخاب، میزان صرف انرژی در تکالیف و چگونگی احساسشان درباره یادگیری تأثیر دارد (۸). یکی از جنبه‌های بین‌فردی مؤثر بر موفقیت تحصیلی کودکان، سبک والدگری^۸ والدین آنان است (۹). سبک والدگری عبارت است از روش‌هایی که والدین برای مدیریت رفتار و هیجان‌های کودک و حل مسئله‌های روزمره

زندگی در خانواده به کار می‌گیرند و مبتنی بر دو شاخص اصلی یعنی محبت والدین (پاسخ‌دهی والدینی)^۹ و کنترل والدین (سخت‌گیری والدینی)^{۱۰} به سه دسته متقدرا نه^{۱۱}، مستبدانه^{۱۲} و سهل‌گیرانه^{۱۳} تقسیم می‌شود (۱۰). انواع شیوه‌های والدگری و دیدگاه آنها به‌طور مستقیم بر چگونگی نگرش کودک در باب موقعیت تأثیر می‌گذارد و والدین آگاهانه و ناآگاهانه پیامدهایی را به کودک کان انتقال می‌دهند (۱۱). پژوهش‌ها معتقدند آنچه والدین به‌عنوان الگو یا سبک رفتاری در مورد نحوه رفتار کودکان خود تحت عنوان سبک والدگری انتخاب می‌نمایند، در میزان سلامت روان کودک بسیار تأثیرگذار است (۱۲ و ۱۳). اگر فرزندان از والدین خود واکنش‌های پذیرا، اطمینان‌بخش و حمایت‌کننده دریافت کنند، بدون هیچ‌گونه دلهره و نگرانی، فعالیت‌های تحصیلی خود را با اشتیاق پی می‌گیرند و در غیر این صورت دچار دغدغه و نگرانی شده و فعالیت تحصیلی آنها مختل می‌شود (۱۴). در پژوهشی که صدیقی ارفعی و همکاران (۱۳۹۱) تحت عنوان "بررسی رابطه سبک‌های والدگری با خودکارآمدپنداری^{۱۴} و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان" انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که بین سبک‌های والدگری و خودکارآمدپنداری و پیشرفت تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد (۱۵). در همین راستا نوده‌ئی (۱۳۹۴) در پژوهشی ضمن تأیید رابطه مثبت بین شیوه‌های والدگری با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، بیان کرد والدینی که شیوه والدگری مقتدر را برای تربیت فرزندانشان به کار می‌گیرند، بیشتر گرم و حمایت‌کننده هستند تا تنبیه‌کننده و در امور تحصیلی فرزندانشان مشارکت می‌کنند، و فرزندان بسیار موفق‌تری در امور تحصیلی خواهند داشت (۱۶).

همان‌طور که پیش از این ذکر شد، ویژگی‌ها و انگیزه‌های مثبت دانش‌آموزان با اثرگذاری بر انواع مختلف فعالیت‌های تحصیلی می‌تواند بر افزایش تمایل فرد برای رسیدن به هدف‌های تحصیلی مؤثر باشند (۱۷). مطابق با پژوهش‌های پیشین، دانش‌آموزان با خودکارآمدپنداری قوی، در جهت تکالیف مدرسه سعی بیشتری نموده و مدت زمان

1. Academic success
2. Academic achievement
3. Academic performance
4. Persistence
5. Integration
6. Academic intelligence
7. Practical intelligence

8. Parenting styles
9. Parental warmth (parental responsiveness)
10. Parental control (parental strictness).
11. Authoritarian
12. Authoritarian
13. Permissive
14. Self-efficacy

طولانی‌تری را صرف آن می‌کنند تا بتوانند نمرات بهتری کسب کنند و به تبع موفقیت تحصیلی بیشتری به دست آورند (۱۸). بندورا (۱۹) خود کارآمدپنداری را باور فرد به توانایی انجام یک عمل در یک موقعیت مشخص تعریف کرده است. زمانی که عملکرد فرد با هنجارهای فردی هماهنگ و یا فراتر از آن باشد، به حفظ یا افزایش خود کارآمدپنداری منجر می‌شود؛ در حالی که عملکرد ضعیف یا پایین‌تر از هنجارهای فردی موجب کاهش خود کارآمدپنداری می‌گردد. پژوهشگران معتقدند، باورهای خود کارآمدپنداری^۱ قوی در دانش‌آموزان به‌عنوان داوری و قضاوت آنان در مورد توانایی‌های خود جهت انجام تکالیف و یادگیری مواد آموزشی مورد نیاز جهت اکتساب نمرات خوب، تأثیر گذار است (۲۰). در واقع در محیط‌های تحصیلی، خود کارآمدپنداری به باورهای دانش‌آموز در ارتباط با توانایی انجام وظایف درسی تعیین شده، اشاره دارد. سطوح بالای خود کارآمدپنداری تحصیلی به میانگین نمرات بالاتر و پایداری برای تکمیل تکالیف یادگیری می‌شود، در نتیجه دانش‌آموزانی که خود کارآمدپنداری تحصیلی به‌الائری دارند، سازش تحصیلی به‌تری دارند (۲۱). مطالعات متعددی گویای وجود رابطه مثبت بین خود کارآمدپنداری و موفقیت تحصیلی بوده است (۲۲ و ۲۳). در همین راستا یوسر و همکاران (۲۰) در پژوهش خود نشان دادند که خود کارآمدپنداری در دانش‌آموزان با موفقیت و پیشرفت تحصیلی آنان ارتباط دارد و معلمان برای بهبود عملکرد دانش‌آموزان، باید خود کارآمدپنداری دانش‌آموزان را هدف قرار دهند. یکی دیگر از ویژگی‌های شخصیتی دانش‌آموزان که می‌تواند بر افزایش تمایل برای رسیدن به هدف‌های تحصیلی در آنان مؤثر باشد، حرمت خود^۲ است (۲۴). حرمت خود جزئی از خودپنداشت فرد است که شامل جنبه‌های شناختی، رفتاری و عاطفی بوده و عبارت است از درجه تصویب، تأیید و ارزشی که شخص نسبت به خود احساس می‌کند و یا قضاوتی که فرد نسبت به ارزش خود دارد (۲۵). احساس مثبت حرمت خود یا خودارزشی، یک بخش اساسی از توسعه اجتماعی - عاطفی سالم است و می‌تواند روی جنبه‌های دیگری از زندگی کودک تأثیر بگذارد. حس خودارزشی یا حرمت خود فرد می‌تواند تأثیر قوی بر

رفتار، شایستگی و گسترش کلی اجتماعی - عاطفی و سازش روانی کودک داشته باشد (۲۶). حرمت خود از جمله مفاهیمی است که مورد پژوهش بسیاری از روان‌شناسان قرار گرفته است. پژوهش‌های زیادی ارتباط بین حرمت خود با مفاهیمی همچون موفقیت و پیشرفت تحصیلی را به صورت ارتباط مثبت و معنادار آماری گزارش کرده‌اند (۲۴ و ۲۷). حتی از نمرات حرمت خود به‌عنوان پیشگویی برای موفقیت‌های تحصیلی استفاده نموده‌اند (۲۸). صاحب‌نظران دیگر رابطه مستقیم این دو را مورد تردید قرار داده و معتقدند که حرمت خود متوسط یا بالا، تأثیر مهم و معناداری بر عملکرد تحصیلی نداشته، اما حرمت خود پایین تأثیر بازدارنده‌ای بر پشتکار و اعتماد و عملکرد تحصیلی دارد (۲۹).

اینکه چه عواملی بر پیشرفت و موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد یا سهم و مشارکت هر عامل چه اندازه است، همواره از حیطه‌های موردعلاقه پژوهشگران بوده است. با توجه به پیشینه پژوهشی و نظری ذکر شده و نظر به وجود نتایج متناقض در مطالعات مختلف در رابطه با متغیرهای پژوهش حاضر، و از سویی اهمیت موضوع موفقیت تحصیلی و اثرات فرآورده‌های نظام آموزشی بر فرد و جامعه، لزوم انجام پژوهش‌های بیشتر را تأیید می‌کند. بنابراین به جهت اهمیت شناسایی عوامل مؤثر بر موفقیت تحصیلی کودکان و بر اساس خلأ پژوهشی مربوط به مدل‌های علی تبیین‌کننده عوامل مؤثر بر رابطه سبک‌های والدگری با موفقیت تحصیلی، پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی میزان موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس سبک والدگری والدین آنان، با میانجی‌گری خود کارآمدپنداری و حرمت خود در کودکان، انجام شد.

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: روش پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه گردآوری داده‌ها از نوع توصیفی - همبستگی بود که با استفاده از روش الگویابی معادلات ساختاری درصدد بررسی همزمان روابط میان متغیرهای پژوهش در قالب یک الگو است. جامعه آماری این پژوهش شامل دانش‌آموزان مقطع ابتدایی منطقه ۱۲ شهر تهران در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بود که از این میان دبستان پسرانه علوی شماره ۲ به‌عنوان نمونه در دسترس انتخاب شد و با توجه به نظر کلاین

1. Self-efficacy beliefs

2. Self-esteem

آلفای کرونباخ مقیاس موفقیت تحصیلی برای دانش‌آموزان مقطع ابتدایی برابر ۰/۸۸ است و روایی محتوایی آن مورد تأیید قرار گرفت. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ پرسشنامه مذکور ۰/۷۲ محاسبه شد. در این مطالعه روایی صوری و محتوایی آزمون نیز با نظرخواهی از متخصصان مانند استاد راهنما و دو تن از استادان دانشگاه مورد تأیید قرار گرفت.

۲) پرسشنامه سبک‌های والدگری^۵: این مقیاس توسط بامریند (۱۹۷۱) ساخته شد و شامل ۳۰ گویه است که ۱۰ گویه آن سبک والدگری سهل-گیرانه^۶، ۱۰ گویه دیگر سبک استبدادی^۷ و ۱۰ گویه سبک مقتدرانه^۸ را می‌سنجد. گویه‌های آن در یک طیف لیکرت از ۱ تا ۵ نمره‌گذاری می‌شوند. تمام گویه‌ها به صورت مستقیم نمره‌گذاری می‌شوند و نمره بالا در هر عامل نشان‌دهنده تسلط بیشتر آن سبک والدگری است. بامریند (۱۹۹۱) میزان پایایی این مقیاس را با روش بازآزمایی با فاصله زمانی یک هفته ۰/۸۱ به دست آورد و روایی محتوایی آن را مورد تأیید قرار داد (۳۳). در پژوهش صدر و همکاران آلفای کرونباخ و تصنیف برای این مقیاس به ترتیب ۰/۷۶ و ۰/۷۳ محاسبه شد. همچنین برای تعیین روایی صوری آن اصلاحاتی انجام شد که روایی صوری را مورد تأیید قرار داد (۳۴). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه ۰/۷۴ محاسبه شد. در این مطالعه روایی صوری و محتوایی آزمون نیز با نظرخواهی از متخصصان مانند استاد راهنما و دو تن از اساتید دانشگاه مورد تأیید قرار گرفت.

۳) مقیاس خودکارآمدپنداری کودکان^۹: پرسشنامه خودکارآمدپنداری کودکان و نوجوانان توسط موریس در سال ۲۰۰۱ بر اساس تئوری شناختی-اجتماعی بندورا (۱۹)، برای ارزیابی سطح خودکارآمدپنداری در کودکان و نوجوانان در سه حیطه اجتماعی (گویه‌های ۱ تا ۸)، تحصیلی (گویه‌های ۹ تا ۱۶) و هیجانی (گویه‌های ۱۷ تا ۲۳) طراحی شده است. این پرسشنامه دارای ۲۳ گویه و سه خرده‌مقیاس است که خرده‌مقیاس خودکارآمدپنداری اجتماعی^{۱۰}، خرده‌مقیاس خودکارآمدپنداری تحصیلی^{۱۱} و خرده‌مقیاس خودکارآمدپنداری

(۲۰۱۶) که حداقل حجم نمونه برای برازش مدل را ۲۰۰ نفر می‌داند (۳۰)، از بین جامعه آماری ذکرشده، با روش نمونه‌گیری در دسترس تعداد ۳۰۰ نفر با توجه به ملاک‌های ورود و خروج انتخاب شدند. ملاک ورود گروه نمونه انتخابی، جنسیت (پسر)، مقطع تحصیلی (ابتدایی) و برخورداری از هوشبهر نرمال با توجه به پرونده آموزشی دانش‌آموز؛ و ملاک خروج شامل بی‌انگیزگی مشارکت‌کنندگان در پاسخ به سؤالات پرسشنامه بود. گروه نمونه در دامنه سنی ۷ تا ۱۱ سال قرار داشتند و میانگین سنی آنان $9/31 \pm 1/95$ سال بود. از نظر پایه تحصیلی ۵۵ نفر (۱۸/۳ درصد) پایه دوم، از نظر سطح تحصیلات پدر ۱۴۵ نفر (۴۸/۳ درصد) زیر دیپلم و دیپلم، از نظر سطح تحصیلات مادر ۱۶۰ نفر (۵۳/۳ درصد) زیر دیپلم و دیپلم، از نظر وضعیت شغلی پدر ۲۵۱ نفر (۸۳/۷ درصد) آزاد، از نظر وضعیت شغلی مادر ۲۴۲ نفر (۸۰/۷ درصد) خانه‌دار و از نظر وضعیت درآمد ۱۹۸ نفر (۶۶ درصد) متوسط بودند.

ب) ابزار

۱) مقیاس موفقیت تحصیلی^۱- فرم والدین: این آزمون توسط صالحی (۱۳۹۳) به‌منظور سنجش معدل، نظر والدین در مورد وضعیت تحصیلی دانش‌آموز و رضایت‌مندی تحصیلی، پایداری تحصیلی^۲ و احساس موفقیت تحصیلی طراحی شده است. این مقیاس دارای سه فرم دانش‌آموز (۲۱ گویه)، والد (۵ گویه) و معلم (۳ گویه) است. گویه‌ها به صورت طیف لیکرت ۵ درجه‌ای طبقه‌بندی شده‌اند و نمره بالا در این مقیاس نشان‌دهنده موفقیت تحصیلی بالاتر است. این مقیاس بر روی ۲۲۸ دانش‌آموز اجرا، همبستگی آن با مقیاس موفقیت تحصیلی^۳ ولز^۴ (۲۰۱۰) برابر با ۰/۷۳ و ضریب آلفای کرونباخ برای هر یک از گویه‌ها در دامنه ۰/۷۰ تا ۰/۹۳ برآورد شده است. همچنین نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که چهار عامل معدل، نظر دانش‌آموز، والد و معلم در تعریف موفقیت تحصیلی عینی دارای وزن معنادار هستند (۳۱). در پژوهش قوامی و همکاران (۳۲) برای اولین بار این مقیاس بر روی ۶۰۰ دانش‌آموز مقطع ابتدایی شهر اصفهان هنجاریابی شد. نتایج نشان داد که ضریب

7. Authoritarian
8. Dominant
9. Self-Efficacy Questionnaire for Children- SEQC
10. Social self-efficacy
11. Academic self-efficacy

1. Academic Success Scale (ASS)
2. Academic buoyancy
3. Academic success inventory
4. Welles
5. Parenting styles questionnaire (BPSQ)
6. Permissive

بیانگر آن است که این آزمون اعتبار و روایی مقبولی دارد. سازندگان ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه را ۰/۸۲ گزارش کردند (۳۷). ضریب اعتبار این آزمون در ایران بر روی ۶۰۰ نفر دانش‌آموز دختر و پسر با روش بازآزمایی با فاصله چهار هفته و ۱۲ روز به ترتیب ۰/۷۷ و ۰/۸۰ گزارش شده است. ضریب همسانی درونی گزارش شده ۰/۸۹ بوده است (۳۸). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه مذکور ۰/۷۹ محاسبه شد در این مطالعه روایی صوری و محتوایی آزمون نیز با نظرخواهی از متخصصان مانند استاد راهنما و دو تن از اساتید دانشگاه مورد تأیید قرار گرفت.

ج) روش اجرا: به منظور اجرای پژوهش پس از تصویب پروپوزال و اخذ مجوز از دانشگاه آزاد اسلامی، واحد الکترونیکی و آموزش و پرورش شهر تهران، دانش‌آموزان مقطع ابتدایی، منطقه ۱۲ به‌عنوان جامعه انتخاب شدند و پس از کسب رضایت از والدین این کودکان، از طریق نمونه‌گیری در دسترس، نمونه‌گیری به عمل آمد. پس از اخذ نمونه اولیه و پس از احراز ملاک‌های ورود، افراد نمونه به پرسشنامه‌های مربوطه پاسخ دادند. در ادامه توضیحاتی مقدماتی در خصوص هدف پژوهش جهت جلب مشارکت آزمودنی‌ها و اطمینان‌بخشی به شرکت‌کنندگان و والدینشان مبنی بر محرمانه ماندن اطلاعات، ارائه شد. ضمناً رضایت کتبی از والدین دانش‌آموزان اخذ و پژوهشگر متعهد شد که نتایج حاصل از پژوهش به شرکت‌کنندگان ارائه شود. تمام مراحل توسط پژوهشگر و با راهنمایی و نظارت استاد راهنما در دبستان پسرانه علوی شماره ۲ طی ۴ ماهه اول سال ۱۴۰۱ انجام شد و در نهایت داده‌ها با استفاده از روش پژوهش‌های همبستگی و روش مدل معادلات ساختاری با به‌کارگیری از نرم‌افزارهای SPSS²⁶ و AMOS²⁴ مورد تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها

در این پژوهش ۳۰۰ دانش‌آموز پسر مقطع ابتدایی شهر تهران در سال ۱۴۰۰-۱۴۰۱ مورد بررسی قرار گرفت که در دامنه سنی ۷ تا ۱۲ سال قرار داشتند و میانگین سنی آنان $9/95 \pm 9/31$ سال بود. شاخص‌های توصیفی

هیجانی^۱ است. نمره‌گذاری پرسشنامه به صورت لیکرت ۵ درجه‌ای (از هرگز = ۱ تا همیشه = ۵) انجام می‌شود و نمره بالا در این مقیاس نشان‌دهنده خودکارآمدپنداری بالاتر کودکان است. سازنده این مقیاس پایایی این پرسشنامه را برای کل آن ۰/۸۹ و برای مؤلفه خودکارآمدپنداری تحصیلی ۰/۸۴، خودکارآمدپنداری اجتماعی ۰/۸۲ و هیجانی ۰/۸۶ گزارش کرده است. این پرسشنامه همچنین همبستگی قابل ملاحظه‌ای با پرسشنامه سبک‌های اسناد پترسون و سلیگمن^۳ (همبستگی ۰/۴۹) و سبک‌های مقابله‌ای^۴ لازاروس و فولکمن^۵ (همبستگی ۰/۶۹) دارد (۳۵). این پرسشنامه را اولین بار در ایران طهماسیان ترجمه و هنجاریابی کرده است و همسانی درونی آن با استفاده از روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ گزارش شد. همچنین از روش تحلیل عاملی برای بررسی عوامل پرسشنامه استفاده و عوامل تأیید شده است (۳۶). همچنین ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر برای این مقیاس، ۰/۸۱ محاسبه شد. در این مطالعه روایی صوری و محتوایی آزمون نیز با نظرخواهی از متخصصان مانند استاد راهنما و دو تن از اساتید دانشگاه مورد تأیید قرار گرفت.

۴) پرسشنامه حرمت خود^۶: این پرسشنامه توسط کوپر اسمیت در سال ۱۹۸۱ تهیه شد. کوپر اسمیت این پرسشنامه را برای افراد سنین ۸ تا ۱۹ سال مناسب می‌داند. این پرسشنامه دارای ۵۸ گویه است که به صورت بلی (به من شبیه است) یا خیر (به من شبیه نیست) پاسخ داده می‌شود و در مجموع شامل ۴ خرده‌مقیاس اصلی شامل مقیاس عمومی^۷ (۲۶ گویه)، مقیاس اجتماعی^۸ (۸ گویه)، مقیاس خانوادگی^۹ (۸ گویه)، مقیاس تحصیلی^{۱۰} (۸ گویه) و یک زیرمقیاس دروغ‌سنج^{۱۱} (۸ گویه) که نمره‌گذاری نمی‌شود) است. بدیهی است که حداقل نمره‌ای که یک فرد می‌تواند بگیرد ۰ و حداکثر آن ۵۰ خواهد بود. هر چه نمره فرد به ۵۰ نزدیک‌تر باشد نشان‌دهنده حرمت خود بالاتر است. چنانچه پاسخ‌دهنده از ۸ عبارت دروغ‌سنج بیش از ۴ نمره بیاورد، نشان‌دهنده آن است که سعی کرده خود را بهتر از آن چیزی که هست جلوه دهد. نتایج پژوهش

7. General
8. Social
9. Family
10. School
11. lie detector scale

1. Emotional self-efficacy
2. Attributional Style Questionnaires (ASQ)
3. Peterson & seligman
4. Coping with Stress Questionnaire (CSQ)
5. Lazarus & Folkman
6. Self-esteem inventories

متغیرهای پژوهش حاضر شامل میانگین و انحراف استاندارد در جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر تهران (تعداد: ۳۰۰)

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	پیشینه-کمینه	کجی	کشیدگی
سبک والدگری سهل‌گیرانه	۲۲/۹۶	۷/۷۱	۷-۲۲	-۰/۷۱۶	-۰/۷۶۳
سبک والدگری مستبدانه	۱۹/۰۴	۸/۲۹	۵-۳۲	-۰/۱۱۳	-۱/۲۰۰
سبک والدگری مقتدرانه	۱۸/۸۴	۸/۲۶	۶-۳۲	-۰/۰۱۲	-۱/۳۱۰
خودکارآمدپنداری	۵۹/۸۹	۹/۲۸	۴۲-۷۷	-۰/۳۱۰	-۰/۸۹۰
اجتماعی	۲۱/۱۵	۵/۰۱	۱۲-۳۰	-۰/۰۱۵	-۰/۹۸۴
تحصیلی	۲۰/۴۳	۵/۵۶	۱۰-۳۲	۰/۳۸۳	-۰/۵۳۴
هیجانی	۱۸/۳۱	۴/۱۸	۱۲-۲۹	۰/۴۹۳	-۰/۲۸۱
حرمت خود	۲۴/۲۳	۴/۵۴	۱۵-۳۱	-۰/۵۴۱	-۰/۵۷۲
عمومی	۱۳/۷۲	۴/۰۶	۵-۲۰	-۰/۳۵۴	-۰/۸۱۱
اجتماعی	۳/۶۰	۱/۳۶	۱-۶	۰/۰۷۶	-۰/۷۸۵
خانوادگی	۳/۵۶	۱/۳۶	۱-۶	-۰/۲۱۶	-۰/۷۲۷
تحصیلی	۳/۳۴	۱/۴۶	۱-۶	۰/۱۷۴	-۰/۷۲۳
موفقیت تحصیلی	۷۲/۳۳	۱۹/۹۴	۴۱-۱۱۳	۰/۲۸۴	-۰/۶۳۳
موفقیت تحصیلی عینی	۳۴/۲۴	۱۱/۹۳	۲۰-۶۰	۰/۵۰۷	-۰/۷۹۸
موفقیت تحصیلی ذهنی	۳۸/۰۹	۱۱/۹۱	۱۹-۵۸	-۰/۲۲۶	-۱/۲۲۳

استاندارد (۵۹/۸۹(۹/۲۸) و (۲۴/۲۳(۴/۵۴) است. میانگین متغیر درون‌زا موفقیت تحصیلی (۷۲/۳۳) و انحراف استاندارد (۱۹/۹۴) است. جدول شماره ۲ اطلاعات مربوط به همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد.

طبق جدول فوق، متغیر میانجی برون‌زا سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه، مستبدانه و مقتدرانه به ترتیب دارای میانگین و انحراف استاندارد (۲۲/۹۶(۷/۷۱)، (۱۹/۰۴(۸/۲۹) و (۱۸/۸۴(۸/۲۶) است. متغیرهای میانجی خودکارآمدپنداری و حرمت خود به ترتیب دارای میانگین و انحراف

جدول ۲: ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

	۱	۲	۳	۴	۱۳	۱۴
۱. سبک والدگری سهل‌گیرانه	۱					
۲. سبک والدگری مستبدانه	۰/۳۰**	۱				
۳. سبک والدگری مقتدرانه	-۰/۴۵**	-۰/۲۳**	۱			
۴. خودکارآمدپنداری	-۰/۳۱**	-۰/۴۵**	۰/۳۲**	۱		
۱۳. موفقیت تحصیلی	-۰/۴۸**	-۰/۵۱**	۰/۵۹**	۰/۳۱**	۱	
۱۴. موفقیت تحصیلی عینی	-۰/۱۸**	-۰/۵۵**	۰/۳۹**	۰/۳۴**	۰/۸۴**	۱
۱۵. موفقیت تحصیلی ذهنی	-۰/۶۳**	-۰/۲۹**	۰/۶۰**	۰/۱۷**	۰/۸۳**	۰/۴۰**

** $P < 0.001$ * $P < 0.05$

معنادار و بین سبک والدگری مقتدرانه با خودکارآمدپنداری، حرمت خود و موفقیت تحصیلی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد ($P < 0.05$).

با توجه به نتایج ماتریس همبستگی، بین سبک والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه با خودکارآمدپنداری و موفقیت تحصیلی رابطه منفی و

هم‌چنین بین خودکارآمدپنداری و حرمت خود با موفقیت تحصیلی رابطه مثبت و معنادار مشاهده شد ($P < 0/05$).

در پژوهش حاضر جهت بررسی برازش رابطه از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. پیش از کاربرد این روش، بررسی پیش‌فرض‌های این رویکرد آماری ضروری است. بنا بر پیشنهاد کلاین (۳۰) مفروضه‌های بهنجاری تک متغیری به کمک برآورد مقادیر کجی و کشیدگی آزمون و تأیید شدند. با توجه به اینکه دامنه کجی و کشیدگی متغیرها در بازه ± 2 قرار داشت، نرمال بودن تک متغیری مورد تأیید قرار گرفت. جهت بررسی نرمال بودن چند متغیری از ضریب کشیدگی استاندارد شده مردیا^۱ و نسبت بحرانی استفاده شده است. بنا بر پیشنهاد بلانچ (۳۹)، مقادیر کوچک‌تر از ۵ برای نسبت بحرانی به‌عنوان عدم تخطی از نرمال بودن چند متغیره در نظر گرفته می‌شود. در این پژوهش ضریب مردیا $4/621$ و نسبت بحرانی $2/598$ به دست آمده که کمتر از عدد ۵ است. بنابراین فرض نرمال بودن چند متغیری برقرار است.

جهت بررسی عدم وجود داده‌های پرت چند متغیری، شاخص فاصله ماهالانویس^۲، مورد بررسی قرار گرفت و سطوح معناداری کمتر از $0/05$ حاکی از دور افتاده بودن داده‌های پرت موردنظر است. بر اساس این شاخص، سه داده پرت شنا سایی شد. هم‌چنین مفروضه عدم همخطی چندگانه با شاخص‌های تحمل^۳ و عامل تورم واریانس^۴ ارزیابی شد. در این تحلیل در هیچ یک از مقادیر آماره‌های تحمل و عامل تورم واریانس محاسبه شده برای متغیرهای پژوهش، انحرافی از مفروضه همخطی چندگانه مشاهده نشد؛ بنابراین بررسی پیش‌فرض‌های آماری نشان داد که روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، روش مناسبی برای ارزیابی برازش مدل است و جهت برآورد پارامترها از روش بیشینه درست‌نمایی^۵ استفاده شده است.

پیش از بررسی ضرایب ساختاری، برازندگی الگوی مدل پیشنهادی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مربوط به شاخص‌های برازش مدل پیشنهادی پژوهش در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۳: شاخص‌های برازندگی الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر

شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	شاخص	ریشه میانگین	شاخص بهنجاری	سطح	درجه	خی‌دو ^۶	شاخص
برازندگی	برازش	برازش	برازش	برازش	مربعات خطای	نسبی ^۹	معناداری ^۸	آزادی ^۷	دو ^۶	برازندگی
	افزایشی ^{۱۴}	تطبیقی	تطبیقی ^{۱۲}	مقتصد ^{۱۱}	برآورد ^{۱۰}					
پیشنهادی	۰/۹۷۸	۰/۶۲۹	۰/۹۷۸	۰/۶۱۹	۰/۰۶۹ (۰/۰۵ - ۰/۰۷)	۲/۴۳	< ۰/۰۰۱	۳۹	۹۵/۱۵۵	۰/۹۶۴

*میزان قابل قبول شاخص‌ها: CMIN/DF (> 3) خوب، < 5 قابل قبول (کلاین، ۳۰).

شاخص R^2 میزان واریانس تبیین شده متغیرهای نهفته درون‌زا را نشان می‌دهد. چین^{۱۶} (۴۰) مقادیر R^2 ، $0/67$ ، $0/33$ و $0/19$ را در معادلات ساختاری به ترتیب قوی، متوسط و ضعیف توصیف می‌کند. ضریب تعیین متغیر موفقیت تحصیلی $0/820$ است که نشان می‌دهد تمامی متغیرهای برون‌زا و میانجی یعنی سبک‌های والدگری، حرمت خود و

خودکارآمدپنداری ۸۲ درصد از تغییرات موفقیت تحصیلی را پیش‌بینی می‌کنند که این میزان در حد قوی است. هم‌چنین مشاهده می‌شود، ضریب تعیین متغیرهای حرمت خود و خودکارآمدپنداری به ترتیب ۴ درصد و ۱۴ درصد در حد ضعیف است. جدول ۴ نیز ضرایب استاندارد مسیرها و شکل ۱ الگوی پیشنهادی را نشان می‌دهد.

9. Chi-degree freedom (CMIN/df)

10. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

11. Parsimony Fit Index (PNFI)

12. Comparative Fit Index (CFI)

13. Parsimonious Comparative fit PCFI index (PCFI)

14. incremental fit index (IFI)

15. Goodness of Fit Index (GFI)

16. Chin.w.w

1. Mardia standardized kurtosis coefficient

2. Mahalanobis d-squared method

3. Tolerance

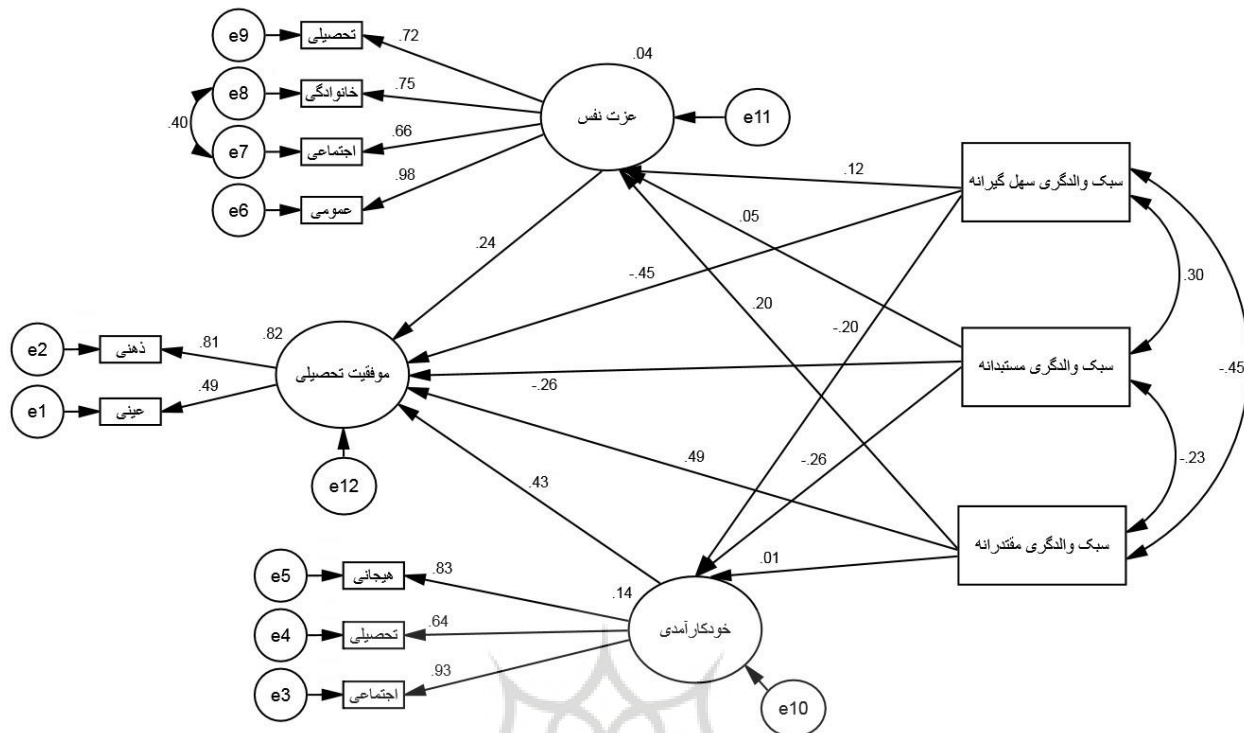
4. VIF

5. Maximum likelihood (ML)

6. Chi-squared (χ^2)

7. Degree of Freedom (Df)

8. Probability Value (P-value)

شکل ۱: ضرایب استاندارد مدل پیشنهادی رابطه ساختاری موفقیت تحصیلی بر اساس سبک‌های والدگری دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر تهران با میانجی‌گری خودکارآمدی و حرمت خود

خودکارآمدی و حرمت خود بر ارزش دارد. با استناد به جدول ۴ می‌توان ضرایب استاندارد کلیه مسیرها و مقادیر بحرانی را در الگوی پیشنهادی مشاهده کرد.

بنابراین با توجه به شاخص‌های برآورد شده، نتایج نشان می‌دهد رابطه ساختاری پیشنهادی سبک‌های والدگری بر اساس موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر تهران با میانجی‌گری

جدول ۴: ضرایب استاندارد مسیرهای الگوی پیشنهادی

مسیر	ضرایب استاندارد	خطای معیار	نسبت بحرانی	مقدار احتمال (P)
سبک والدگری سهل‌گیرانه → موفقیت تحصیلی	-۰/۴۵۴	۰/۰۳۸	-۳/۶۰۴	<۰/۰۰۱
سبک والدگری سهل‌گیرانه → حرمت خود	۰/۱۱۹	۰/۰۰۹	۱/۷۹۵	۰/۰۷۳
سبک والدگری سهل‌گیرانه → خودکارآمدی	-۰/۱۹۵	۰/۰۰۹	-۲/۹۶۳	۰/۰۰۳
سبک والدگری مستبدانه → موفقیت تحصیلی	-۰/۲۵۸	۰/۰۲۳	-۳/۱۳۸	۰/۰۰۲
سبک والدگری مستبدانه → حرمت خود	۰/۰۴۹	۰/۰۰۷	۰/۸۰۰	۰/۴۲۴
سبک والدگری مستبدانه → خودکارآمدی	-۰/۲۶۳	۰/۰۰۸	-۴/۲۸۲	<۰/۰۰۱
سبک والدگری مقتدرانه → موفقیت تحصیلی	۰/۴۹۵	۰/۰۳۸	۳/۶۷۷	<۰/۰۰۱
سبک والدگری مقتدرانه → حرمت خود	۰/۲۰۳	۰/۰۰۸	۳/۰۹۷	۰/۰۰۲
سبک والدگری مقتدرانه → خودکارآمدی	۰/۰۰۷	۰/۰۰۸	۰/۱۱۴	۰/۹۱۰
حرمت خود → موفقیت تحصیلی	۰/۲۴۱	۰/۰۱۷	۲/۹۹۶	۰/۰۰۲
خودکارآمدی → موفقیت تحصیلی	۰/۴۳۰	۰/۰۲۴	۳/۳۹۱	<۰/۰۰۱

استرپ^۳ استفاده شده است. در جدول ۵، منظور از داده^۴، اثر غیرمستقیم در نمونه اصلی؛ و بوت^۵، میانگین برآورد اثر غیرمستقیم در نمونه‌های بوت استرپ است. همچنین در این جدول، سوگیری^۶، بیانگر تفاضل بین داده و بوت و خطای معیار نیز نشان‌دهنده انحراف معیار برآوردهای غیرمستقیم در نمونه‌های بوت استرپ است.

در ادامه نتایج حاصل از روابط واسطه‌ای با استفاده از آزمون بوت استرپ در برنامه ماکرو^۱ پریچر و هایز^۲ به جهت آزمون مسیر واسطه‌ای در جدول ۵ نشان داده شده است. در الگوی نهایی پژوهش حاضر شش مسیر غیرمستقیم یا واسطه‌ای وجود دارد. برای تعیین معناداری رابطه واسطه‌ای و اثر غیرمستقیم متغیر مستقل بر متغیر وابسته از طریق میانجی از روش بوت

جدول ۵: نتایج بوت استرپ برای مسیر غیر مستقیم الگوی پیشنهادی

مقدار احتمال	شاخص					مسیر	
	حد بالا	حد پایین	خطا	سوگیری	بوت		
۰/۳۲۰	۰/۰۹۸۶	-۰/۰۵۰۰	۰/۰۱۴۵	-۰/۰۰۱۳	۰/۰۲۷۳	۰/۰۲۸۶	سبک والدگری سهل‌گیرانه به موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود
۰/۰۰۳	-۰/۰۲۲۶	-۰/۰۱۴۰۲	۰/۰۱۷۵	۰/۰۰۰۳	-۰/۰۸۳۵	-۰/۰۸۳۸	سبک والدگری سهل‌گیرانه به موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری
۰/۰۳۹	۰/۱۱۵۵	۰/۰۰۳۶	۰/۰۰۹۰	-۰/۰۰۰۱	۰/۰۴۸۸	۰/۰۴۸۹	سبک والدگری مقتدرانه به موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود
۰/۸۱۰	۰/۰۸۹۰	-۰/۰۵۳۳	۰/۰۱۰۷	-۰/۰۰۱۰	۰/۰۰۲۰	۰/۰۰۳۰	سبک والدگری مقتدرانه به موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری
۰/۲۰۴	۰/۰۶۴۴	-۰/۰۳۲۱	۰/۰۰۹۸	-۰/۰۰۰۶	۰/۰۱۱۲	۰/۰۱۱۸	سبک والدگری مستبدانه به موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود
<۰/۰۰۱	-۰/۰۷۳۲	-۰/۱۸۳۶	۰/۰۲۷۱	۰/۰۰۰۱	-۰/۱۱۲۹	-۰/۱۱۳۰	سبک والدگری مستبدانه به موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری

سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه بر موفقیت تحصیلی منفی و معنادار و سبک والدگری مقتدرانه بر موفقیت تحصیلی مثبت و معنادار است؛ بنابراین سبک‌های والدگری بر موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان اثر مستقیم دارد و فرضیه یک تأیید شد. این یافته همسو با نتایج پژوهش‌های پیشین (۱۵ و ۱۶) است که معتقدند بین سبک‌های والدگری و موفقیت تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد و والدینی که شیوه والدگری مقتدر را برای تربیت فرزندان‌شان به کار می‌گیرند، بیشتر گرم و حمایت‌کننده هستند تا تنبیه‌کننده و در امور تحصیلی فرزندانشان مشارکت می‌کنند، فرزندان بسیار موفق‌تری در امور تحصیلی خواهند داشت. این یافته پژوهش حاضر با نظر بامریند (۳۳) که معتقد است کودکان والدین مقتدر هم در مهارت‌های شناختی و هم مهارت‌های اجتماعی در سطح نسبتاً بالایی قرار دارند، همخوانی دارد. وی معتقد است که والدگری مقتدرانه موفق‌ترین روش والدگری است که پذیرش و روابط نزدیک، روش‌های مهار

نتایج آزمون بوت استرپ نشان داد که اثر غیرمستقیم سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه بر موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری به ترتیب برابر $-۰/۰۸۳۵$ و $-۰/۱۱۲۹$ به دست آمد که از لحاظ آماری معنادار بودند؛ اما اثر غیرمستقیم سبک والدگری مقتدرانه ($۰/۰۰۲۰$) بر موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری از لحاظ آماری معنادار نبود. هم‌چنین اثر غیرمستقیم سبک والدگری مقتدرانه بر موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود برابر $۰/۰۴۸۸$ به دست آمد که از لحاظ آماری معنادار بودند؛ اما اثر غیرمستقیم سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه ($۰/۰۲۷۳$) و مستبدانه ($۰/۰۱۱۲$) بر موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود از لحاظ آماری معنادار نبود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر پیش‌بینی میزان موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس سبک والدگری والدین آنان، با میانجی‌گری خودکارآمدپنداری و حرمت خود در کودکان دبستانی بود. یافته‌ها نشان داد که اثر

4. Data
5. Boot
6. Bias

1. MACRO
2. Preacher and Hayes
3. Bootstrap

است. این باورها به‌طور قدرتمندی انگیزه تحصیلی و راهبرد های خودتنظیمی دانش‌آموزان را در امر تحصیل و در نهایت موفقیت تحصیلی تحت تأثیر قرار می‌دهد. باورهای خودکارآمدپنداری دانش‌آموزان سطح انگیزش آنها را از طریق میزان کوشش و مدت زمان پافشاری در مقابل موانع تعیین می‌کند (۲۱).

یافته سوم پژوهش حاضر نشان‌دهنده اثر مثبت و معنادار حرمت خود بر موفقیت تحصیلی بود؛ بنابراین حرمت خود بر موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان اثر مستقیم دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های (۲۴، ۲۷ و ۲۸) همسو و هم‌جهت است؛ زیرا که این پژوهش‌ها ارتباط بین حرمت خود با مفاهیمی همچون موفقیت و پیشرفت تحصیلی را به‌صورت ارتباط مثبت و معنادار آماری گزارش کرده‌اند. به نظر می‌رسد سطح بالا و پایین حرمت خود در واقع نوعی ادراک است که باور فرد نسبت به هوشمندی و جاذبه خویش را مشخص می‌سازد و موجب می‌شود تا فرد جاه‌طلبی بیشتر و اراده قوی‌تری برای مقاومت در برابر شکست‌ها داشته باشد، کمتر در دام احساس عدم صلاحیت و تردید گرفتار شود و حس ناتوانی و ناامیدی در برابر مشکلات نداشته باشد (۲۹) و به این ترتیب به موفقیت‌های مختلف از جمله در مدرسه دست یابد. افزون بر این سطح بالای حرمت خود، پایداری در برابر شکست و اتخاذ راهبردهای سازشی را افزایش می‌دهد. در واقع این افراد در مقایسه با کسانی که فاقد این ویژگی‌اند، با احتمال بیشتری راهبردهای موفقیت‌آمیز را انتخاب می‌کنند. یافته بعدی پژوهش حاضر که حاصل برازش مدل است نشان داد که اثر غیرمستقیم سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه بر موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری از لحاظ آماری معنادار بودند؛ اما اثر غیرمستقیم سبک والدگری مقتدرانه بر موفقیت تحصیلی از طریق خودکارآمدپنداری از لحاظ آماری معنادار نبود. بنابراین نتایج نشان می‌دهد، سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه از طریق خودکارآمدپنداری بر موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان اثر غیرمستقیم دارد. همسو با این یافته پژوهشی یافت نشد، اما در تبیین آن می‌توان گفت که گاهی خانواده بی‌اعتنا و به عبارتی سهل‌گیر فرزند را طرد می‌کند و بسیاری از فرزندان با ناامیدی به آینده می‌نگرند. این گونه کودکان هرگونه کوشش را برای یافتن معنا و احساس هویت به‌طور کلی کنار می‌گذارند و احساس خودکارآمدپنداری پایینی را تجربه می‌کنند.

سازش‌یافته و استقلال‌دادن مناسب را شامل می‌شود؛ والدین مقتدر قاطع هستند اما دخالت‌گر و محدودکننده نیستند و اغلب برای مطیع‌سازی از استدلال و منطق بهره می‌جویند. این عوامل سبب می‌شود که کودک در همه جوانب حمایت‌شود و نتیجه این حمایت‌ها کسب موفقیت در همه عرصه‌های زندگی است و پیشرفت تحصیلی نیز یکی از این موفقیت‌ها است. اما در سبک‌های دیگر والدگری مانند سبک مستبدانه، سهل‌گیرانه این حمایت به خوبی انجام نمی‌شود. برای مثال روش مستبدانه از نظر پذیرش و روابط نزدیک پایین، از نظر مهارگری اجباری بالا و از نظر استقلال‌دادن پایین است. در واقع این والدین از فرزندانشان انتظار دارند تا بدون هیچ توضیحی از دستوراتشان اطاعت کنند. در سبک سهل‌گیرانه والدین مهرورز و پذیرا هستند ولی متوقع نیستند، مهار کمی بر رفتار فرزندان خود اعمال می‌کنند و به آنها اجازه می‌دهند در هر سنی که هستند خودشان تصمیم‌گیری کنند، حتی وقتی که هنوز قادر به انجام آن نیستند. خانواده این والدین نسبتاً آشفته است. والدین سهل‌انگار به‌ندرت به فرزندان خود اطلاعات صحیح یا توضیحات دقیق ارائه می‌دهند (۱۵). بنابراین نمی‌توان انتظار داشت در این گونه خانواده‌ها دانش‌آموزان پیشرفت تحصیلی بالایی داشته باشند. یافته بعدی نشان داد که ضریب مسیر اثر خودکارآمدپنداری بر موفقیت تحصیلی مثبت و معنادار بود؛ بنابراین خودکارآمدپنداری بر موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان اثر مستقیم دارد. این یافته هم‌سو با نتایج پژوهش‌های (۲۰-۲۳) است که معتقدند خودکارآمدپنداری در دانش‌آموزان با موفقیت و پیشرفت تحصیلی آنان ارتباط دارد. مطابق نظر بندورا (۱۹)، حس خودکارآمدپنداری موجب افزایش دستاوردهای فرد در زندگی به طرق مختلف می‌شود. افراد با خودکارآمدپنداری بالا به توانایی‌های خود اطمینان داشته و با تکالیف دشوار به‌عنوان چالش برای دستیابی به مهارت روبرو شده و از آن به‌عنوان عامل تهدید اجتناب نمی‌کنند. این دیدگاه موجب می‌شود که علائق درونی افزایش یافته و بر فعالیت‌های آنها اثر گذارد. این افراد در صورت روبرو شدن با شکست یا حتی عقب‌نشینی از هدف، حس کارآمدی خود را سریعاً ترمیم کرده و شکست خود را به تلاش ناکافی، نقص اطلاعات که همگی قابل دستیابی است، اسناد می‌دهند. بندورا معتقد است که اطمینان افراد به توانایی‌های آموزشی خود تحت تأثیر باورهای خودکارآمدپنداری آنها

از سویی سخت‌گیری شدید والدین بر فرزندان در خانواده‌های مستبد باعث نایمی و خصومت و در نهایت کاهش خودکارآمدپنداری می‌شود و کاهش خودکارآمدپنداری موفقیت تحصیلی پایین را به دنبال دارد (۱۹). همچنین وقتی موفقیت فرد نسبت به انتظارات او وضعیت مناسبی داشته باشد، خودکارآمدپنداری افزایش می‌یابد. از آنجا که خودکارآمدپنداری از طریق انعکاس هشیار فرد نسبت به خود شکل می‌گیرد، اگر والدین تجربه‌هایی برای تسلط فرزندان خود بر محتوای مطالب درسی فراهم کنند، خودکارآمدپنداری را افزایش می‌دهند (۲۰). از این رو به نظر می‌رسد که سبک والدگری توان اثرگذاری بر خودکارآمدپنداری دانش‌آموز را دارد و به این جهت می‌تواند با توان بیشتر موفقیت تحصیلی را در دانش‌آموزان پیش‌بینی کند.

همچنین یافته‌ها نشان داد که اثر غیرمستقیم سبک والدگری مقتدرانه بر موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود از لحاظ آماری معنادار بود؛ اما اثر غیرمستقیم سبک‌های والدگری سهل‌گیرانه و مستبدانه بر موفقیت تحصیلی از طریق حرمت خود از لحاظ آماری معنادار نبود. بنابراین سبک والدگری مقتدرانه از طریق حرمت خود بر موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان اثر غیرمستقیم دارد. همسو با این یافته پژوهش همسویی یافت نشد اما در تبیین آن می‌توان بیان کرد که هر چه حمایت‌گری والدین بیشتر باشد، حرمت خود در سطح بالاتری خواهد بود و در نتیجه رفتارهای مطلوب (مانند موفقیت تحصیلی) بیشتر است؛ زیرا حمایت‌گری و اقتدار والدین می‌تواند به شکل دلبستگی ایمن و گرایش به برآورده ساختن انتظارات افراد مهم در زندگی منجر شود (۲۴). به بیان دیگر با کسب دلبستگی ایمن بر اساس سبک‌های مقتدرانه والدگری، حرمت خود بالاتری شکل می‌گیرد و سرانجام به رفتارهای سالم و موفق منتهی می‌شود. در واقع افرادی که والدینشان مقتدرانه در تربیت آنها برخورد کردند، از میزان خوش‌بینی بیشتری برخوردار هستند.

در مجموع بر اساس یافته‌های به دست آمده می‌توان نتیجه‌گیری کرد که مدل فرض شده در این پژوهش یعنی پیش‌بینی میزان موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان بر اساس سبک والدگری والدین آنان، با

میانجی‌گری خودکارآمدپنداری و حرمت خود در کودکان دبستانی از برآزش مطلوبی برخوردار است. در واقع افزایش پدیده مطلوب موفقیت تحصیلی با شناسایی و توسعه مدل‌های مفهومی آن امری شدنی است. به ویژه تدوین و توسعه یک مدل تجربی همه‌جانبه بر پایه ویژگی‌های فردی، بین‌فردی، شناختی و غیرشناختی دانش‌آموزان در فضای مدارس ایران در این راستا کمک‌کننده به نظر می‌رسد. در مدل حاضر تأکید می‌شود که بر ویژگی‌های بین‌فردی مؤثر بر موفقیت تحصیلی یعنی سبک والدگری در کنار بررسی ویژگی‌های فردی شد می‌تواند نگاه متفاوتی به این پدیده فارغ از مفاهیم مرتبط با خود ایجاد کند. از محدودیت‌های این مطالعه نیز می‌توان به استفاده از پرسشنامه‌های خودگزارشی و همچنین عدم بررسی تفاوت‌های جنسیتی اشاره کرد. رفع این محدودیت‌ها در مطالعات آتی می‌تواند بر دقت و تعمیم‌دهی نتایج به دست آمده بیفزاید. پیشنهاد می‌شود از مصاحبه‌های بالینی به‌مثابه ابزار مکمل برای پرسشنامه‌ها استفاده شود تا امکان دریافت اطلاعات معتبر و دقیق‌تر فراهم شود؛ همچنین پژوهش‌های مشابه این پژوهش در بین دو جنس به‌صورت مقایسه‌ای انجام شود.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مشاوره خانواده نویسنده اول است که پروپوزال آن در تاریخ ۱۳۸۴/۰۵/۰۴ در دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی - تهران تصویب شده است. ملاحظات اخلاقی در این مطالعه رازداری، محرمانه ماندن اطلاعات هویتی و تحلیل داده‌ها نیز در این مطالعه کاملاً رعایت شده است. کد اخلاق این پژوهش عبارت است از:

IR.IAU.R.REC. 1401/070

حامی مالی: این مطالعه بدون حامی مالی و با هزینه شخصی نویسندگان انجام شده است.

نقش هر یک از نویسندگان: نویسنده نخست این مقاله، پژوهشگر اصلی و نویسنده دوم به‌عنوان استاد راهنما در پروژه نقش داشته‌اند.

تضاد منافع: انجام این پژوهش برای نویسندگان هیچ گونه تعارض منافی را به دنبال نداشته است و نتایج آن کاملاً شفاف و بدون سوگیری گزارش شده است.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از مسئولان مدارس ابتدایی شهر تهران، والدین و کودکان شرکت‌کننده و استاد راهنما در این مطالعه تشکر و قدردانی می‌شود.

References

- Grant S, Leverett P, D'Costa S, Amie KA, Campbell SM, Wing S. Decolonizing school psychology research: A systematic literature review. *Journal of Social Issues*. 2022; 78(2):346-365. <https://doi.org/10.1111/josi.12513>. [Link]
- Van Rooij E, Jansen EP, van de Grift WJ. First-year university students' academic success: the importance of academic adjustment. *European Journal of Psychology of Education*. 2018; 33(4): 749-767. <https://doi.org/10.1007/s10212-017-0347-8>. [Link]
- Murray N, Ma X, Tyler K. Examining academic success among African American high school students. *Educational Studies*. 2021; 2(8): 1-20. <https://doi.org/10.1080/03055698.2021.1944062>. [Link]
- Tinto V. *Leaving College: Rethinking the causes and cures of student attrition*. Chicago: The University of Chicago Press. 1993; pp: 14-26. [Link]
- Astin AW. Student involvement. A developmental theory for higher education. *Journal of College Student Development*. 1999; 40 (5): 518-528. [Link]
- Steinberg L, Lamborn SD, Darling N, Mounts NS, Dornbusch SM. Over-time changes in adjustment and competence among adolescents from authoritative, authoritarian, indulgent and neglectful families. *Child Development*. 1994; 65: 754-770. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.1994.tb00781.x>. [Link]
- Mishra S. Social networks, social capital, social support and academic success in higher education: A systematic review with a special focus on 'underrepresented' students. *Educational Research Review*. 2020; 29: 100307. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2019.100307>. [Link]
- Checa P, Abundis-Gutierrez A. Parenting styles, academic achievement and the influence of culture. *Psychology and Psychotherapy: Research Study*. 2018; 1(4): 1-3. <http://dx.doi.org/10.31031/pprs.2018.01.000518>. [Link]
- Jeynes W. *Parental involvement and academic success*. Routledge, 2010; pp:55-76. [Link]
- Bornstein MH. *Handbook of parenting: Volume I: Children and parenting*. Psychology Press, 2005; pp: 1-50. [Link]
- Leijten P, Gardner F, Melendez-Torres GJ, Van Aar J, Hutchings J, Schulz S, ... Overbeek G. Meta-analyses: Key parenting program components for disruptive child behavior. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*. 2019; 58(2): 180-190. <https://doi.org/10.1016/j.jaac.2018.07.900>. [Link]
- Masud H, Thurasamy R, Ahmad MS. Parenting styles and academic achievement of young adolescents: A systematic literature review. *Quality & quantity*. 2015; 49(6): 2411-2433. <https://doi.org/10.1007/s11135-014-0120-x>. [Link]
- Greenlee JL, Piro-Gambetti B, Putney J, Papp LM, Hartley SL. Marital satisfaction, parenting styles, and child outcomes in families of autistic children. *Family Process*. 2022; 61(2): 941-961. <https://doi.org/10.1111/famp.12708>. [Link]
- Batool SS. Academic achievement: Interplay of positive parenting, self-esteem, and academic procrastination. *Australian Journal of Psychology*. 2020; 72(2), 174-187. <https://doi.org/10.1111/ajpy.12280>. [Link]
- Seddiqi Arfai F, Tamnaifar M, Naini Fard Z. Investigating the relationship between parenting styles and students' self-efficacy and academic progress. *Family and Research*. 2011; 14(9): 64-47. [Persian]. [Link]
- Nodeei D, Esmaeili M, Farahbakhsh K. The anticipation of the rate of self-esteem, self efficacy & academic achievement in students based on child fostering with the similarity of their self-differentiation. *Counseling Culture and Psychotherapy*, 2015; 6(22): 41-60. [Persian]. [Link]
- Caruth GD. Student engagement, retention, and motivation: Assessing academic success in today's college students. *Participatory Educational Research*. 2018; 5(1): 17-30. <https://doi.org/10.17275/per.18.4.5.1>. [Link]
- Gutiérrez M, Tomás JM. The role of perceived autonomy support in predicting university students' academic success mediated by academic self-efficacy and school engagement. *Educational Psychology*. 2019; 39(6): 729-748. <https://doi.org/10.1080/01443410.2019.1566519>. [Link]
- Bandura A, Freeman WH, Lightsey R. Self-efficacy: The exercise of control, 1999; pp: 1-9. [Link]
- Usher EL, Li CR, Butz AR, Rojas JP. Perseverant grit and self-efficacy: Are both essential for children's academic success?. *Journal of Educational Psychology*. 2019; 111(5): 877. <https://doi.org/10.3389%2Fjpsy.2021.783400>. [Link]
- Keşan C, Kaya D. Mathematics and Science Self-Efficacy Resources as the Predictor of Academic Success. *International Online Journal of Educational Sciences*. 2020; 10(2). [Link]
- Rahemi J. A mixed-study of the Relationship between Self-Efficacy and English Achievement of Iranian EFL high School Students with a Focus on the role of Academic Majors. *Foreign Language Research Journal*. 2020; 10(1): 135-151. [Persian]. <https://doi.org/10.22059/jflr.2020.289276.683>. [Link]
- Majidi A, Salajegheh S, Taheri M. 'The Relationship between Mindfulness, Problem Solving Styles and Self-Efficacy with Academic Achievement in 10th-grade male students', *Journal of School Counseling*. 2021; 1(1): 22-40. [Persian]. <https://doi.org/10.22098/jsc.2021.1412>. [Link]
- Zheng LR, Atherton OE, Trzesniewski K, Robins RW. Are self-esteem and academic achievement reciprocally related? Findings from a longitudinal study of Mexican-origin youth. *Journal of personality*. 2020; 88(6): 1058-1074. <https://doi.org/10.1111/jopy.12550>. [Link]
- Orth U, Robins RW. The development of self-esteem. *Current directions in psychological science*. 2014; 23(5): 381-387. <https://doi.org/10.1177/0963721414547414>. [Link]

26. Asakereh A, Yousofi N. Reflective thinking, self-efficacy, self-esteem and academic achievement of Iranian EFL students in higher education: Is there a relationship?. *International Journal of Educational Psychology*. 2018; 7(1): 68-89. <https://doi.org/10.17583/ijep.2018.2896>. [Link]
27. Ayenew BM, Gebremeskal TG. Sexual harassment, self-esteem and academic engagement as predictors of academic success of female secondary school students. *Science, Technology and Arts Research Journal*. 2014; 3(2), 229-236. <https://doi.org/10.4314/star.v3i2.30>. [Link]
28. Bakhshi soreshjani L. The role of maternal general health, Attention Deficit-Hyperactivity Disorder and Self Esteem's child on Academic Performance of the child. *JPEN*. 2021; 8 (1):46-55. [Persian]. [Link]
29. Ross CE, Broh BA. The roles of self-esteem and the sense of personal control in the academic achievement process. *Sociology of education*. 2000; 1: 270-284. <https://doi.org/10.2307/2673234>. [Link]
30. Kline R. Data preparation and psychometrics review. Principles and practice of structural equation modeling (4th ed). New York, NY: Guilford, 2016; pp:64-96. [Link]
31. Salehi R. Compilation of the academic counseling model and its impact on the academic success of first grade high school students in Shahrekord city. [Doctoral dissertation in the field of career counseling]. [Isfahan Iran]: Faculty of Psychology and Educational Sciences, Isfahan University; 2013, 32-56. [Persian]. [Link]
32. Ghavami M, Abedi M, Nilfrooshan P. Factor structure of high school students' academic success questionnaire of the Isfahan. *Quarterly of Educational Measurement*. 2017; 8(29): 47-66. [Persian]. <https://doi.org/10.22054/jem.2017.9768.1290>. [Link]
33. Baumrind D. The influence of parenting style on adolescent competence and substance use. *Journal of Early Adolescence*. 1991; 11(1): 56-95. <https://doi.org/10.1177/0272431691111004>. [Link]
34. Mehrad Sadr M, Khademolreza N, Akhbari S, Olamaei M, Hashemian S S. Psychometric Characteristics of Persian Version of Parenting Style Index. *IJPCP*. 2018; 24 (1):80-91. [Persian]. <http://dx.doi.org/10.29252/nirp.ijpcp.24.1.80>. [Link]
35. Muris P. A brief questionnaire for measuring self-efficacy in youths. *Journal of Psychopathology and behavioral Assessment*. 2001; 23(3): 145-149. <https://doi.org/10.1023/A:1010961119608>. [Link]
36. Tahmassian K. Validation and Standardization of Persian Version of Self-Efficacy Questionnaire- Children. *Journal of Applied Psychology*. 2007; 1(4): 373-390. [Persian]. [Link]
37. Coopersmith S. Self-esteem inventories. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press, 1981; pp: 76-80. [Link]
38. Mortazavi S, Nikrahan G, Sadoughi M. Comparison of the Effectiveness of Acceptance-and-Commitment Play Therapy and its Integration with Training Mothers on Elementary School Children' Anxiety, Self-Esteem, and Self-Efficacy. *Journal of Clinical Psychology*. 2018; 10(3): 77-90. [Persian]. [Link]
39. Blunch N. Introduction to structural equation modeling using IBM SPSS statistics and AMOS. Sage. 2012; 12-56. [Link]
40. Chin WW. The partial least squares approach to structural equation modeling" in G.A. Macrolides. (Ed). *Modern methods for business research*. Mahwah, New Jersey: Laurence Erlbaum Associates. 1998; PP:22-31. [Link]

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی